

Věc C-575/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

20. září 2021

Předkládající soud:

Verwaltungsgericht Wien

Datum předkládacího rozhodnutí:

14. září 2021

Navrhovatelka:

WertInvest Hotelbetriebs GmbH

Stavební úřad

Magistrat der Stadt Wien

Předmět původního řízení

Posuzování vlivů na životní prostředí – Záměr rozvoje města – Prahové hodnoty – Památka světového dědictví UNESCO – Prostor pro uvážení – Přezkum jednotlivého případu

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

Brání směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, Úř. věst. 2012, L 26, s. 1, ve znění pozměněném směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/52/ES ze dne 16. dubna 2014, Úř. věst 2014, L 124, s. 1 (dále jen „směrnice 2011/92/EU“) vnitrostátnímu ustanovení, které podmiňuje provedení posuzování vlivů „záměrů rozvoje měst“ na životní prostředí jak

dosažením prahových hodnot spočívajících v záboru plochy o velikosti alespoň 15 ha a hrubé ploše podlaží přesahující 150 000 m², jakož i tím, že se jedná o záměr komplexní multifunkční zástavby, každopádně s bytovými a komerčními budovami včetně k tomu určených přístupových cest a infrastruktury s dosahem překračujícím oblast záměru? Hraje přitom roli, že vnitrostátní právo stanoví jako zvláštní kategorie záměrů

- volnočasové nebo zábavní parky, sportovní stadiony nebo golfová hřiště (od určité velikosti záboru plochy resp. od určitého počtu parkovacích míst),
- průmyslové nebo komerční parky (od určité velikosti záboru plochy),
- nákupní centra (od určité velikosti záboru plochy resp. od určitého počtu parkovacích míst),
- ubytovací provozy, jako jsou hotely nebo prázdninové vesničky, včetně vedlejších zařízení (od určitého počtu lůžek resp. od určité velikosti záboru plochy, s omezením na oblast mimo celistvá sídla) a
- veřejně přístupné parky nebo garáže (od určitého počtu parkovacích míst)?

II. Požaduje směrnice 2011/92/EU - zejména s přihlédnutím k požadavku stanovenému v příloze III bodě 2 písm. c) podbodů viii), podle nějž při rozhodování, zdá má být provedeno posuzování vlivů na životní prostředí, musí být přihlédnuto rovněž ke „krajinám významným z hlediska historického, kulturního nebo archeologického“ -, aby pro území mimořádného historického, kulturního, urbanistického nebo architektonického významu, jako jsou například památky světového dědictví UNESCO, byly stanoveny nižší prahové hodnoty nebo mírnější kritéria (než ta, která jsou uvedena v první otázce)?

III Brání směrnice 2011/92/EU takovému vnitrostátnímu ustanovení, které při posuzování „záměru rozvoje města“ ve smyslu první otázky omezuje shrnutí (kumulaci) s dalšími podobnými záměry majícími prostorovou souvislost na to, že se v tomto případě použije pouze souhrn kapacit, které byly schváleny v průběhu uplynulých pěti let, včetně požadované kapacity nebo rozšíření kapacity, přičemž záměry rozvoje města resp. jejich části po jejich provedení nelze z hlediska jejich definice již považovat za záměry rozvoje města a rozhodnutí, zda je na základě kumulace vlivů nutno počítat s významnými škodlivými, obtěžujícími nebo zatěžujícími vlivy na životní prostředí a proto musí být provedeno posuzování vlivů plánovaného záměru na životní prostředí, nebude v konkrétním případě učiněno, jestliže plánovaný záměr má kapacitu nižší než 25 procent prahové hodnoty?

IV. V případě kladné odpovědi na první nebo druhou otázku: Smí se přezkum prováděný v jednotlivém případě, zda může mít záměr významný vliv na životní prostředí a proto je nutno jej podrobit posuzování vlivů na životní prostředí, v

situaci, kdy vnitrostátní orgány překročí prostor pro uvážení přiznaný členským státům (v souladu s - v projednávané věci přímo použitelnými - ustanoveními čl. 2 odst. 1, jakož i čl. 4 odst. 2 a 3 směrnice 2011/92/EU), omezit na určité aspekty ochrany, jako je například účel ochrany určitého území, nebo musí být v tomto případě zohledněna veškerá kritéria a aspekty uvedené v příloze III směrnice 2011/92/EU?

V. Umožňuje směrnice 2011/92/EU, zejména s přihlédnutím k požadavkům právní ochrany stanoveným v článku 11, aby přezkum uvedený ve čtvrté otázce provedl poprvé až předkládající soud (v řízení o povolení stavby a v rámci přezkumu vlastní příslušnosti), v jehož řízení má podle pravidel vnitrostátního práva „veřejnost“ postavení účastníka řízení pouze ve velmi omezeném rámci a proti jehož rozhodnutí je „dotčené veřejnosti“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. d) a e) směrnice 2011/92/EU přiznána jen velmi omezená právní ochrana? Hraje v odpovědi na tuto otázku roli, že podle vnitrostátního práva - mimo možnost určení z úřední povinnosti - může pouze návrhvatel záměru, zapojený orgán nebo zmocněnec pro životní prostředí požádat o samostatné určení, zda záměr podléhá povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí?

VI. Umožňuje směrnice 2011/92/EU v případě „záměrů rozvoje měst“ podle přílohy II bodu 10 písm. b) této směrnice, před nebo současně s provedením nezbytného posuzování vlivů na životní prostředí resp. před ukončením přezkumu konkrétního jednotlivého případu ohledně vlivů na životní prostředí, jímž má být vyjasněna nezbytnost posuzování vlivů na životní prostředí, vydat stavební povolení pro jednotlivé stavby, které tvoří součást záměru rozvoje města jako celku, přičemž se v rámci stavebního řízení neprovádí obsáhlé posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu směrnice 2011/92/EU a veřejnost má pouze omezenou možnost stát se účastníkem řízení?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Bundesgesetz über die Prüfung der Umweltverträglichkeit (spolkový zákon o posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2000, „UVP-G 2000“), § 1, § 2 odst. 1, § 3 odst. 1, 2, 4, 4a, 6, 7, 9, § 39 odst. 1, příloha 1, sloupec 2 bod 18 písm. b) a příloha 2

Ustanovení § 2 odst. 2 UVP-G 2000 zní:

(2) Záměrem se rozumí zřizování staveb nebo jiný zásah do přírodního prostředí a krajiny včetně všech opatření, která s nimi prostorově a věcně souvisí. Záměr může zahrnovat jednu či více staveb nebo zásahů, jestliže spolu tyto stavby nebo zásahy prostorově a věcně souvisí.

Ustanovení § 3 UVP -G 2000 stanoví:

§ 3. (1) Záměry, které jsou uvedeny v příloze 1, jakož i změny těchto záměrů podléhají posuzování vlivů na životní prostředí podle následujících ustanovení. U záměrů, které jsou uvedeny ve sloupcích 2 a 3 přílohy 1, je vedeno zjednodušené řízení.

(2) U záměrů uvedených v příloze 1, které nedosahují zde uvedených prahových hodnot nebo nespĺňují zde uvedená kritéria, které ale příslušných prahových hodnot dosáhnou nebo kritérium splní společně s jinými záměry, musí státní orgán v konkrétním případě určit, zda je nutno s ohledem na kumulaci vlivů počítat s významnými škodlivými, obtěžujícími nebo zatěžujícími vlivy na životní prostředí a proto je nutno provést posuzování vlivů plánovaného záměru na životní prostředí. U kumulace je nutno přihlídnout k jiným záměrům, které jsou podobné nebo mají prostorovou souvislost a které existují nebo byly povoleny, nebo k záměrům, k nimž byla kompletní žádost o povolení předložena státnímu orgánu dříve nebo o ně bylo dříve požádáno podle § 4 nebo § 5. Toto posouzení jednotlivého případu není nutno provádět, pokud je plánovaná kapacita nižší než 25 % prahové hodnoty. Při rozhodování o jednotlivém případě musí být použita kritéria odst. 5 bodu 1 až 3, použijí se odstavce 7 a 8. Posuzování vlivů na životní prostředí se provádí zjednodušeným řízením. Posouzení jednotlivého případu není nutno provádět v případě, že předkladatel/předkladatelka záměru požádá o posouzení vlivů na životní prostředí.

(6) Před ukončením posuzování vlivů na životní prostředí nebo posouzení jednotlivého případu nesmí být pro záměry podléhající posouzení podle odst. 1, 2 nebo 4 vydána povolení a oznámení učiněná podle správních předpisů nemají před ukončením posuzování vlivů na životní prostředí právní účinek. Povolení udělená v rozporu s tímto ustanovením může příslušný orgán podle § 39 odst. 3 ve lhůtě tři let prohlásit za neplatná.

(7) Státní orgán na návrh předkladatele/předkladatelky záměru, spolupůsobícího orgánu nebo zmocněnce pro životní prostředí určí, zda má být pro určitý záměr provedeno posuzování vlivů na životní prostředí podle tohoto spolkového zákona a o který záměr podle přílohy 1 nebo § 3a odst. 1 až 3 se jedná. Toto určení může být provedeno i z moci úřední.

Příloha 1 sloupec 2, řádek 18 písm. b) stanoví povinnost posuzování vlivů na životní prostředí pro tyto záměry:

b) záměry rozvoje měst^{3a)} se záborem plochy o velikosti minimálně 15 ha a hrubou plochou podlaží překračující 150 000 m²;

^{3a)} záměry rozvoje měst jsou záměry komplexní multifunkční zástavby, každopádně s bytovými a komerčními budovami, včetně k tomu nezbytných přístupových cest a infrastruktury s dosahem přesahujícím území záměru. Záměry rozvoje měst a jejich části nejsou po jejich realizaci již považovány za záměry rozvoje měst ve smyslu této poznámky pod čarou.

Příloha 1, sloupec 3 stanoví pro záměry rozvoje měst následující:

U písm. b) se použije § 3 odst. 2 s tím, že je nutno vycházet ze součtu kapacit, které byly v posledních povoleny v posledních pěti letech, včetně kapacity, o níž bylo požádáno, resp. rozšíření kapacity.

Wiener Stadtentwicklungs-, Stadtplanungs- und Baugesetzbuch (zákoník o rozvoji, plánování a výstavbě pro město Vídeň, dále jen „vídeňský stavební zákoník“), § 70 odst. 1, § 134 odst. 1 a 3

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Dne 30. listopadu 2018 požádala společnost WertInvest Hotelbetriebs GmbH u Magistrat der Stadt Wien (Magistrát města Vídně) o povolení výstavby záměru „ICV Heumarkt Neu – Neubau Hotel InterContinental, Wiener Eislaufverein WEV“. V rámci zamýšleného záměru má dojít k přestavbě tohoto území. Stávající hotel InterContinental má být odstraněn a vybudovány dvě nové budovy s hotelovými, komerčními a konferenčními prostory, věž resp. „výškový dům“ sloužící jako hotel, konferenční, bytová a kancelářská budova a základní budova pro hotelové, konferenční a komerční účely (se třemi podzemními podlažími), na niž bude spočívat věž a jedna z nových budov. Budova („Heumarktgebäude“), která nebude vystavěna na této základní budově, se nachází mezi touto základní budovou a přilehlou koncertní síní a bude mít rovněž tři podzemní podlaží. Krom toho bude nově zbudováno kluziště, společně s podzemním zimním stadionem a podzemní sportovní halou s bazénem. Dále má být vybudováno podzemní parkoviště s 275 parkovacími místy pro motorová vozidla. Velikost plochy zabrané záměrem činí ca 1,55 ha, hrubá plocha poschodí je přibližně 89 000 m². Celý záměr se nachází v centrální části památky světového dědictví UNESCO „Historické centrum Vídně“.
- 2 Dne 17. října 2017 požádala společnost WertInvest Hotelbetriebs GmbH podle UVP-G 2000 o určení, že pro tento stavební záměr není zapotřebí posuzování vlivů na životní prostředí.
- 3 Vídeňská zemská vláda na základě této žádosti určila usnesením ze dne 16. října 2018, že posuzování vlivů na životní prostředí nemusí být provedeno, protože se nejedná o žádný ze záměrů uvedených v příloze 1 UVP-G 2000. Ohledně kategorie „záměr rozvoje města“ (příloha 1, sloupec 2, bod 18 písm. b) bylo konstatováno, že nebylo dosaženo prahových hodnot a rovněž se nepoužije ustanovení tohoto zákona o kumulaci, protože nebylo dosaženo k tomu nezbytných 25 % prahové hodnoty.

- 4 Proti tomuto usnesení podali sousedé a jedna ekologická organizace stížnost.
- 5 Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud), který byl pro tuto stížnost příslušný, sdělil navrhovatelce a Magistrátu města Vídně, že má za to, že ustanovení podle přílohy II bodu 10 písm. b) směrnice 2011/92/EU nebylo provedeno správně, jmenoval znalce a nařídil jednání. Společnost WertInvest Hotelbetriebs GmbH na to stáhla svou žádost o určení.
- 6 Ačkoliv byla žádost o určení stažena, rozhodl Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) nálezem ze dne 9. dubna 2019, že musí být provedeno posuzování vlivů předmětného záměru na životní prostředí. Poukázal na možnost učinit takovéto rozhodnutí z úřední povinnosti, jakož na skutečnost, že navrhovatelka srozumitelně nedoložila, že se chce provedení záměru vzdát. Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) uvedl, že rakouský zákonodárce při stanovení kategorie „záměr rozvoje města“ v příloze 1, odstavci 2, bodě 18 písm. b) UVP-G 2000 nedostatečně zohlednil polohu záměru v chráněném území. Mezi tato chráněná území patří rovněž lokality světového dědictví UNESCO. Předmětný záměr ukazuje, že rovněž takové záměry, které nedosahují prahových hodnot, mohou mít významný nepříznivý dopad na urbanistické soubory chráněné UNESCO. Obsahově Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) uvádí, že Rakousko nedostatečně provedlo přílohu II, bod 10 písm. b) směrnice 2011/92/EU, kritéria a prahové hodnoty přílohy 1, odstavce 2, bodu 18 písm. b) UVP-G 2000 proto nesmí být zohledněny, a soud musí provést posouzení jednotlivého případu ve vztahu k vlivům záměru na chráněném území. Z toho vyplývá rovněž povinnost provést posuzování vlivů na životní prostředí.
- 7 Nálezem ze dne 25. června 2021 zrušil Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) nález Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud). Uvedl, že Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) po stažení žádosti již není příslušný.
- 8 Zrušeno bylo rovněž rozhodnutí Vídeňské zemské vlády ze dne 16. října 2018.
- 9 Stavební řízení zůstalo během řízení o určení případné povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí i nadále u Magistrátu města Vídně, které chtělo vyčkat na výsledek tohoto řízení. V prosinci 2019 se na Magistrátu města Vídně konalo jednání. Bylo konstatováno, že záměr by podle vídeňského stavebního zákoníku mohl získat povolení. Otázka nutnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí zůstala vyhrazena.
- 10 Vzhledem k tomu, že stavební úřad vyčkával ukončení výsledku řízení k určení případné povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí, podala společnost WertInvest Hotelbetriebs GmbH dne 12. března 2019 k Verwaltungsgericht Wien (Správní soud ve Vídni) stížnost pro zmeškání a požádala jej o vydání požadovaného stavebního povolení (za implicitního popření povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí). V dalších podáních

bylo uvedeno, že požadovaný záměr s přihlédnutím k prahovým hodnotám stanoveným v příloze 1, sloupci 2, bodě 18 písm. b) UVP-G 2000 nepodléhá povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 11 Stížnost pro zmeškání, jako je ta v projednávané věci, je přípustná v případě, že státní orgán nerozhodne o žádosti do šesti měsíců od jejího doručení. V případě, že se Verwaltungsgericht (správní soud) na základě přípustné a oprávněné stížnosti pro zmeškání stane příslušným k rozhodnutí o žádosti, musí sám rozhodnout ve správní věci, aniž musí výslovně rozhodnout o stížnosti pro zmeškání. Verwaltungsgericht Wien (Správní soud ve Vídni) považuje odpověď na předložené otázky za nezbytnou pro svoje rozhodnutí.
- 12 Podle vnitrostátních pravidel příslušnosti je Verwaltungsgericht (správní soud) povinen z úřední povinnosti (s přihlédnutím k případné povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí) přezkoumat svou příslušnost a na základě srozumitelných zjištění vyložit, proč má za to, že posuzování vlivů na životní prostředí nemusí být provedeno a že je tedy příslušným soudem. Podle § 3 odst. 6 UVP-G 2000 nesmí být před ukončením posuzování vlivů na životní prostředí nebo posouzení jednotlivého případu u záměrů, které podléhají posouzení podle § 3 odst. 1, 2 nebo 4 UVP-G 2000, vydána povolení předtím, než je posuzování vlivů na životní prostředí ukončeno.
- 13 V projednávané věci přichází jako důvod pro možnou povinnost provést posuzování vlivů na životní prostředí pouze záměr rozvoje města podle přílohy 1, sloupce 2, bodu 18 písm. b) UVP-G 2000. Jako prahová hodnota je zde stanoven zábor plochy o velikosti minimálně 15 ha a hrubá plocha poschodí překračující 150 000 m². Krom toho pro záměry rozvoje města platí zvláštní ustanovení o kumulaci, podle něž je nutno vycházet ze souhrnu kapacit, které byly v posledních povoleny v posledních pěti letech, včetně kapacity, o níž bylo požádáno, resp. rozšíření kapacit. Zákon definuje záměry rozvoje města jako záměry komplexní multifunkční zástavby, každopádně s bytovými a komerčními budovami, včetně k tomu nezbytných přístupových cest a infrastruktury s dosahem přesahujícím území záměru. Záměry rozvoje města a jejich části nejsou po jejich realizaci již považovány za záměry rozvoje města
- 14 Případní sousedé mají v rámci svého postavení účastníků řízení o stavebním povolení subjektivní právo na dodržování zákonných příslušností. Námitka nepřípustnosti podaná některým ze sousedů, která odkazuje na povinnost provést posuzování vlivů na životní prostředí, tedy musí být přezkoumána. Sousedé jsou přitom součástí „dotčené veřejnosti“ ve smyslu směrnice 2011/92/EU, která musí mít možnost podat proti rozhodnutí o neexistenci povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí opravný prostředek.
- 15 Kategorie „záměr rozvoje města“ podle přílohy 1, sloupce 2, bodu 18 písm. b) UVP-G 2000 provádí přílohu II bod 10 písm. b) směrnice 2011/92/EU, podle něž

musí být provedené posuzování vlivů na životní prostředí mimo jiné pro „záměry rozvoje měst“. Podle čl. 4 odst. 2 směrnice určí členské státy, zda záměry podle přílohy II podléhají takovému posuzování. Toto rozhodnutí musí přijmout na základě posouzení každého jednotlivého případu, na základě vnitrostátně stanovených prahových hodnot a kritérií nebo na základě obou postupů. Při posouzení jednotlivého případu nebo stanovení prahových hodnot a kritérií je nutno vzít v úvahu kritéria výběru uvedená v příloze III směrnice. Jedno z kritérií přílohy III pro rozhodnutí o existenci či neexistenci povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí je uvedeno v kategorii „Lokalizace záměrů“ (bod 2) v podkategorii „únosné zatížení přírodního prostředí s tím, že zvláštní pozornost je věnována těmto územím“ (písm. c)), totiž „krajinám významným z hlediska historického, kulturního nebo archeologického“ (podbod viii).

- 16 Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie disponují členské státy určitým prostorem pro uvážení, v jehož rámci mohou stanovením kritérií a prahových hodnot usnadnit posuzování záměru a případné povinnosti provést posuzování vlivů na životní prostředí. Tento prostor pro uvážení je ovšem omezen povinností (čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU) provést u záměrů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, posouzení jejich vlivů na životní prostředí. Prostor pro uvážení by byl překročen v případě, pokud by kritéria nebo prahové hodnoty byly stanoveny na takové úrovni, že je celá kategorie záměrů předem vyňata z povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí, ledaže by všechny vyloučené záměry mohly být považovány na základě celkového posouzení za záměry, které nemohou mít významný vliv na životní prostředí (viz rozsudek ze dne 21. března 2013, Salzburger Flughafen, C- 244/12, EU:C:2013:203, body 29 a násl.). Celkově je nutno při výkladu záměrů uvedených v příloze II směrnice přihlídnout k tomu, že působnost směrnice 2011/92/EU je rozsáhlá a její cíl je velmi široký (viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2016, Bund Naturschutz in Bayern a Wilde, C-645/15, EU:C:2016:898, bod 23). V případě, že členský stát překročí prostor pro uvážení, jsou vnitrostátní orgány povinny podle čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 a 3 směrnice 2011/92/EU v každém jednotlivém případě přezkoumat, zda záměr může mít významný vliv na životní prostředí a případně provést posouzení těchto vlivů (viz rozsudek ze dne 21. března 2013, Salzburger Flughafen, C- 244/12, EU:C:2013:203, bod 43).
- 17 Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) ve vztahu k záměrům rozvoje měst již určil, že není zjevné, že by všechny záměry určitého druhu byly předem vyňaty z povinnosti posouzení jejich vlivů, a tím by byl překročen prostor pro uvážení. Vnitrostátní orgány, které vedou povolovací řízení u záměrů spadajících do přílohy II směrnice 2011/92/EU, musí ovšem jednotlivě posoudit otázku, zda musí být s přihlídnutím ke kritériím přílohy II směrnice 2011/92/EU provedeno posuzování vlivů na životní prostředí.
- 18 Soulad vnitrostátních prováděcích opatření s unijním právem již Evropská unie vytýkala, přičemž odkazovala rovněž na předmětný záměr. Komise má za to, že prahové hodnoty pro záměry rozvoje měst stanovené rakouským zákonodárcem v UVP-G 2000 jsou na takové úrovni, že v praxi jsou všechny takové záměry, které

jsou dnes možné, předem vyňaty z povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí.

- 19 S ohledem na podobu dotčeného záměru, který by mimo jiné kompletně proměnil vzhled města, zařadilo UNESCO historické centrum Vídně v roce 2017 na „červený seznam ohrožených památek světového dědictví“.

K předběžným otázkám

- 20 Verwaltungsgericht Wien (Správní soud ve Vídni) si pokládá otázku, zda při provádění směrnice 2011/92/EU do rakouského práva byly prahové hodnoty a kritéria stanovena na takové úrovni, že je v praxi celá kategorie záměrů předem vyňata z povinnosti posuzování vlivů, a zda tím rakouský zákonodárce překročil svůj prostor pro uvážení.
- 21 Druhou otázkou se předkládající soud táže, zda s ohledem na uvedení „krají[n] významný[ch] z hlediska historického, kulturního a archeologického“ v rámci „kritérií výběru uvedených v čl. 4 odst. 3“ pro obzvláště chráněná území (například památky světového dědictví UNESCO) uvedených v příloze III směrnice 2011/92/EU musí být stanoveny nižší prahové hodnoty či méně komplikovaná kritéria, resp. zda musí být přihlédnuto rovněž k lokalitě záměru, což pro záměry rozvoje měst podle UVP-G 2000 není stanoveno.
- 22 Třetí otázkou se chce předkládající soud dozvědět, zda jsou omezení, která tento zákon stanoví pro součet (kumulaci), slučitelná se směrnicí 2011/92/EU, protože tato omezení jsou významná a mají dopad na rozsah posuzování.
- 23 V případě, že rakouský zákonodárce při provádění směrnice překročil svůj prostor pro uvážení, měly by vnitrostátní orgány v každém jednotlivém případě přezkoumat, zda záměr může mít významný vliv na životní prostředí a zda musí být případně provedeno posuzování vlivů na životní prostředí. Čtvrtou otázkou chce předkládající soud vyjasnit, jak má toto posouzení každého jednotlivého případu v konkrétním případě vypadat.
- 24 Základem páté otázky jsou právní rámcové podmínky stavebního řízení. Podle vídeňského stavebního zákoníku může být účastníkem řízení pouze omezený okruh osob. „Veřejnost“ je téměř zcela vyloučena a nemá proto žádnou možnost právní ochrany proti rozhodnutí předkládajícího soudu o nezbytnosti posuzování vlivů na životní prostředí. Je však nutno poukázat na skutečnost, že rovněž v případě řízení o určení podle UVP-G 2000 se účastníkem řízení může stát pouze omezený okruh osob.
- 25 Šestá otázka je předložena v souvislosti s tím, že podle rakouského práva mohou být u záměrů rozvoje měst jednotlivé stavby schváleny nezávisle na povinnosti posouzení vlivů celého záměru. Soudní dvůr se již vyjádřil k situacím, v nichž závěrečné schválení ve spojení s předchozím rozhodnutím představuje „vícestupňové povoloovací řízení“. V tomto ohledu konstatoval, že v takovémto

případě musí být posuzování vlivů na životní prostředí zásadně provedeno v okamžiku, kdy je možné určit a posoudit všechny vlivy, které může mít záměr na životní prostředí. V případě, že by byl správný takový výklad zákona, který zastává navrhovatelka a podle nějž řízení o posuzování vlivů a řízení o vydání stavebního povolení do určité míry probíhají paralelně, vyvstává rovněž otázka unijně právní přípustnosti „dřívějšího“ schválení detailního projektu představujícího součást celého záměru rozvoje města podle stavebního práva, přičemž během řízení o vydání stavebního povolení není prováděno posouzení vlivů na životní prostředí a zákon stanoví pouze omezenou možnost stát se účastníkem řízení.

PRACOVNÍ DOKUMENT